

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Υ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ 10 ΤΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟ 1821
(4.11.2021)

Σεβασμιώτατοι,
Ἐλλογιμώτατοι κ. Καθηγηταί,
Κυρίες καί Κύριοι,

Δέκα Συνέδρια, δέκα Τόμοι. Ἴδού, λοιπόν, τί μπορεῖ νά ἐπιτύχει ἡ ἐκκλησιαστική πρωτοβουλία ὅταν ἔχει ὄραμα, καλούς συνεργάτες καί σεβασμό στήν ἱστορική ἀλήθεια.

Εἶναι ἰδιαίτερη ἡ χαρά μου πού βλέπω ὀλοκληρωμένη αὐτήν τήν προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος. Μία προσπάθεια, τήν ὁποία στηρίξαμε ὅλοι μας, ἀλλά ὀργανώθηκε καί ὑλοποιήθηκε ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο, τά μέλη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἀπό τούς συνεργάτες τους. Δέκα ἐπιστημονικά Συνέδρια γιά τήν Τουρκοκρατία καί τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση μέ ἑκατοντάδες ὀμιλητῶν, διάφορες ὀπτικές γωνίες καί πλήρη τεκμηρίωση καί βιβλιογραφία. Διότι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σέβεται τήν ἱστορία, διαφυλάσσει τήν ἐθνική μνήμη, τιμᾷ τούς ἀγωνιστές, ἀλλά ταυτοχρόνως ἐνθαρρύνει τόν ἐπιστημονικό διάλογο καί τήν ἀνταλλαγή ἀπόψεων.

Οἱ δέκα Τόμοι, τούς ὁποίους κρατοῦμε στά χέρια μας θά βοηθήσουν κάθε φιλόστορα, ἐπιστήμονα ἢ φοιτητή, Ἑλληνα ἢ ξένο, δάσκαλο ἢ μαθητή, εἰδικό ἀλλά καί μή εἰδικό, νά μάθει περισσότερο γιά τό θέμα. Τά ἀντίστοιχα Συνέδρια κάλυψαν πολλές πτυχές τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος καί ἔφεραν στό φῶς νέα στοιχεῖα γιά τήν προετοιμασία τοῦ 1821, γιά τόν πατριωτικό καί ἐκπαιδευτικό ρόλο τῶν κληρικῶν μας, γιά τά πρόσωπα πού ἠγήθηκαν τοῦ Ἀγῶνος, ἀκόμη καί γιά τή διχόνοια, γιά τίς

διαφωνίες, γιά τά λάθη πού πρέπει νά ἀποφεύγουν οί νεώτερες γενιές.

Ἡ μελέτη τῆς Τουρκοκρατίας καί τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως ἔπεσε θύμα κατά καιρούς μονομερῶν ἐρμηνευτικῶν σχημάτων καί ἰδεολογικῶς φορτισμένων διαστρεβλώσεων. Σήμερα πλέον, ἐορτάζοντες τά διακόσια χρόνια ἀπό τήν ἔναρξη τοῦ Ἀγῶνος γιά τήν Ἐλευθερία, πιστεύω ὅτι εἴμαστε ὠριμοί νά ἐρευνήσουμε ἐκ νέου τίς πηγές, νά διαβάσουμε τί ἔγινε, γιατί ἔγινε καί πῶς τά κατέγραψαν ὅλα αὐτά οἱ Ἕλληνες καί Φιλέλληνες πρωταγωνιστές ἢ παρατηρητές.

Τοιουτοτρόπως δέν κλείνουμε τήν Ἱστορία στό Μουσεῖο, ἀλλά τήν ἀξιοποιοῦμε ὡς ἐφαλτήριο γιά τό μέλλον, ὡς πηγή παραδειγματισμοῦ, ὡς κτῆμα ἐς αἰεὶ, ὅπως τόνιζε καί ὁ Θουκυδίδης.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ αὐτούς τούς Τόμους, ἀλλά καί μέ πολλούς ἄλλους τρόπους καί μέ ἑκατοντάδες Συνοδικῶν καί Περιφερειακῶν ἐκδηλώσεων, συμβάλλει ἐνεργῶς καί προσφέρει τή μαρτυρία τῆς στή μεγάλη Ἐπέτειο.

Δοξάζω τόν Θεό πού εἴμαστε ὑγιεῖς καί εἴμαστε παρόντες στήν ὀλοκλήρωση αὐτοῦ του δεκαετοῦς καί δεκάτομου ἔργου. Συγχαίρω ὅλα τά μέλη τῆς Ὁργανωτικῆς καί τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς.

Προτρέπω τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰδίως δέ τίς νέες καί τούς νέους, νά μελετήσουν αὐτό τό δεκάτομο ἔργο. Ὁ καθένας μπορεῖ νά βρεῖ καί νά ἐπιλέξει τά θέματα πού τόν ἐνδιαφέρουν περισσότερο.

Καί ἄς μή λησμονοῦμε τή φράση τοῦ Θεόδωρου Κολοκοτρώνη πρὸς τούς μαθητές τό 1838: Ὅταν πιάσαμε τά ὅπλα πρῶτα εἶπαμε ὑπὲρ Πίστεως καί ὕστερα ὑπὲρ Πατρίδος!

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί εὐχῶν διαπύρων